

ISSN: 2217-3706

ára: 50 din

Fecske

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

- Igen közkedvelt és tömegesen látogatott helyszín lett a Bolmám és a Vasút utca sarkán lévő játszótér, ezért kísérő elemeket, azaz két padot és két szemetes kannát helyeztünk el, valamint a rendszeres karbantartás keretein belül, homokkal töltöttük fel a csúszda alját.

- Két alkalommal szerveztük meg az Elektrovojvodina topolyai kirendeltség szakembereivel karöltve a vezetékekbe belenőtt gallyak kivágását, mégpedig a következő utcákban: Nikola Gyurkovity, Népfrent, Vasút, Kis Ferenc, Július 13.

- Embert és gépet is egyaránt próbára tevő tempóval végezzük a közterületek karbantartásán folyó munkálatokat, többnyire a kaszálást, tekintettel az idei év jelentős csapadék mennyiségével összefüggésben. Párhuzamosan természetesen a többi kommunális feladatainkról sem feledkezünk meg, azokat is teljesítjük.

- Sikerült bővítenünk a nemrégiben kialakított kamerarendszerünket, újabb térfigyelő kamerákat helyeztünk ki a nagytemetőben és településünk központjában.

- Szalmabábút állítottunk Bácsfeketehegy bejáratánál, Verbász és Szenttamás irányából, amiben nagy segítségünkre voltak a „Hestia” nőegyesület kedves tagjai, ugyanis a ruha megvarrását és az öltöztetést ők végezték el, igen nagy munkamorállal és kedvel, ezúton is szeretném megköszönni nekik.

- Folytattuk az útpadka nyesést és az ebből származó föld elszállítását utcáinkból (a Népfrent utca szakaszán, a Nikola Gyurkovity és a Tito Marsasll utcák között), ezáltal igyekszünk az esővíz lefolyását kelőképpen biztosítani az árkokba és az úttesteket

megóvni.

- Sikeresnek bizonyult, hogy megszerveztük a gyűjtést, ezért újból felhívom olvasóink figyelmét, egyben megkérek minden lakost, hogy aki csak teheti a PET üvegeket továbbra is a Helyi közösség udvarába, az erre kijelölt helyre hozza el, ugyanis (mint ahogy már hírül adtuk, az ebből származó bevétel az „Izida” anya és gyermekvédelmi szervezetet illeti), ők is nagyon számítanak erre, mivel a műhelymunkákhoz szükséges alapanyagokat vásárolják ebből. Másodsorban pedig a természetben soha le nem bomló műanyag, megfelelő módon és körülmények között újrahasznosítva van, nem szennyezi környezetünket.

J. A.

AZ IZIDA HÍREI

Sérelmek és élmények!

Egy nehéz időszak után vagyok, vagyunk. Egyszerűen nem tudok valakiket kiverni a fejből, állandóan az illetők tettei és szavai járnak az eszemben meg az, hogy milyen rosszul éreztem magam amikor fény derült egyes dolgokra amik a hátam mögött történtek? Tiszteltem embereket akik megbántottak, kibeszéltek a hátam mögött és egyéb módon kellemetlen helyzetbe hoztak. Ezek az emlékek órákra, napokra is képesek voltak befészkelni gondolataimba. Ilyenkor mosogatás, autóvezetés közben is egyfolytában arra gondoltam, hogy milyen bántó, igazságtalan és önző dolgokat tudnak mondani emberek. Az illetők arca, gesztusai és szavai újra meg újra eszembe jutottak és a helyzet nem változott. Láttam magam előtt a másik arcát még akkor is, ha azóta nem is találkoztunk vele.

Szerettem volna mindig az ilyen és hasonló helyzeteket elkerülni, hogy ne váljak mások tévedéseinek vagy rosszindulatainak martalékává. Sokat gondolkoztam, talán nem is a személy hanem egy dolog van a háttérben, valami amit sikerült vagy nem sikerült megszerezni. Ilyen esetben felmerül bennem a kérdés. Kiálljak-e mindig az elveim mellett!?

Karinthy Frigyes szavai nagyon találóan hatottak rám. "Az emberekben nem lehet megbízni... a legjobbakban is csalódunk, akikről semmi okunk nem volt hinni, hogy keserűséget, bánatot és csalódást okoznak nekünk... talán jóhiszeműen vagy tudaton kívül!..."

Egyetlen gyógyír a nekem, hogy a mindennapokban mindig csak küzdjek elveimért, akár a bántó személyek bevonásával, akár nélkülük. Mindig kiálltam, és ki is fogok a jövőben is állni, a sérült emberek érdekeiért, az esélyegyenlőségért a toleranciáért.

Ha már a toleranciát említettem, nagyon nagy meglepődés töltött el bennünket, az "Izida"

egyesület tagjait, amikor Topolyán a tópartján a "Kis Bácska" egyesület meghívásának tettünk eleget és részt vettünk a Tolerancia napon amely most már nemzetközivé nőtt fel. Az akció célja a figyelemfelkeltés, illetve a különböző rokkantsággal élőkkel szembeni tolerancia növelése.

Kirándulásokat szerveztünk, részt vettünk Szenttamáson az "Eko kamp" megnevezésű akcióban, a Tandari tanyán voltunk Martonos mellett, Kopaonikon az Önállósítási táborban vettünk részt és lovagoltunk Kishegyesen. Topolyán a "Bethesda" Szeretetszolgálat látott bennünket vendégül 24 órát melyen egy pizsibulit is rendeztünk. Ez nagyon fontos mert két tagunk először vett részt 24 órás programban szülői felügyelet nélkül.

A sok kirándulás mellett sokat dolgoztunk is, minden nap működött az Izida egyesület keretein belül megszervezett napközis foglalkozás. Három csoportban voltak a programok felosztva: a gyógypedagógiai terápiák, pszichológiai terápiák és a munka terápia. Tagjaink aktívan vettek részt a programokban. Jókedvű, örömteli foglalkozások voltak ezek és remélem vidám, de tanulságos emlékek is megmaradnak erről a nyárról.

Az önkéntes nagyon fontos az egyesület munkájában. A nyári időszakban önkéntesként Baranyi Kata segített, hogy műhelyeink érdekesebbek legyenek. Köszönjük Katának a türelmet, kitartást és kreativitást amivel gazdagította munkánkat.

Sokat beszélünk a szelektív hulladékgyűjtésről, de megteesszük-e a lépéseket, gyakoroljuk az ilyen fajta akciót, gyűjtést? Sokszor odafigyeléssel környezetünket is szépíthessük és humanok is lehetünk. A bácsfeketehegyi Helyi közösség egyik akciójában mindkettő megvan. Megszervezték a pillepalackokat gyűjtését és az ebből származó jövedelmet az „Izida” Anya és gyermekvédelmi egyesületnek amivel a sérült személyek gyógykezelésébe, gyógyszer beszerzésére és segédeszközök beszerzésére segítünk. Eddig három gyermeknek segítettünk. Hozzásegítettünk egy tagunknak elektromos kerekesszék beszerzéséhez, útiköltséget biztosítottuk egy tagunknak orvosi ellenőrzésre. Kérjük kedves olvasóinkat, járuljanak hozzá az akcióhoz és a pillepalackokat gyűjtsék össze majd jutassák el a Helyi közösségbe és így segíthetünk valakinek a nehéz perceiben. Az összegyűjtött pillepalackokból első alkalommal 3.500 dinárt kaptunk. Köszönjük a megértésüket!

P.J.

KÖZÖSSÉGI HÍREK

Munkabeszélgetés községünk vállalkozóival

Augusztus 9-én, kedden Kishegyes község nagy tanácstermében munkajellegű beszélgetést tartottak, amelyen jelen voltak a községünk területén tevékenykedő vállalkozók.

A jelenlévőket Marko Lazić - községünk polgármestere,

Kerekes Zoltán - községünk alpolgármestere valamint Miloš Žmukić - a községi tanács tagja köszöntötték.

A tanácskozás témáját Kishegyes község Gazdasági Tanácsának megalakítása képezte.

A megbeszélés a munka jellegében telt. Községünk képviselte ismertette a Gazdasági Tanács fontosságát és jelentőségét, kihangsúlyozva, hogy az együttműködés, a nyitottság és a segítségadás javíthat az üzleti környezetet. Marko Lazić bejelentette, hogy a község az ügyfélszolgálati központban a vállalkozók ügyeinek intézése érdekében külön tolóablakot fog működtetni.

A vállalkozók kifejtették véleményeiket és javaslatukat a Gazdasági Tanáccsal kapcsolatosan, továbbá rámutattak egyes problémákra, amelyeknek a megoldásával könnyebbé válhat a munkájuk.

A találkozó végén Kishegyes Község Vállalkozói

Tanácsának elnökévé Slobodan Pejović-ot választották, a tanács további tagjainak kinevezéséről a következő találkozó alkalmával hoznak döntést, amelyet augusztus 18-án, csütörtökön tartanak meg Kishegyes Község nagy tanácstermében 18.00 órai kezdéssel. Továbbá a jelenlévők megbeszélték, hogy a közeljövőben megbeszélést tartanak a Lovcenac és Bácsfeketehegy területén a tagosítást végző bizottság tagjaival.

Gazdasági Tanács 2. ülése

Augusztus 18-án, 18 órakor a Községi Képviselő-testület termében megtartották a gazdasági tanács második ülést. A gyűlést vezette Slobodan Pejović a községi gazdasági tanács elnöke. Jelen voltak a községi vezetőségből Marko

Lazić községi elnök és Miloš Žmukić községi tanács tag.

A gyűlésen megválasztották a községi gazdasági tanács tagjait. A tanács kilenc tagból áll. Név szerint: Golub Radovanović, Dragan Popović, Vaso Kustudić, Rind Kelemen Kornélia, Radoslav Stojnović, Bertók Lajos, Maráz József, Csáki Andor és Janó Sándor.

A gyűlésen szó esett a gazdasági feltételek javításáról a községben, valamint feltérképezték azokat a problémákat, amellyel a vállalkozók szembesülnek Kishegyes község területén.

Munkamegbeszélés a belügyi osztályvezetőhelyetessel

Augusztus 12-én pénteken 9:00 órakor munkamegbeszélést tartottak, amelyen jelen volt Marko Lazić községi elnök, Zoran Vujinović községi tanács tag és Aleksandar Baucal községi belügyi osztályvezetőhelyettes.

A megbeszélésen megalakították a községi közlekedésbiztonsági tanácsot és megvitatták az ezzel kapcsolatban felmerülő kérdéseket, majd pedig határozatot hoztak, hogy a községben a közlekedésbiztonság helyzete kielégítő.

SZERB – OROSZ BARÁTSÁGTALÁLKOZÓ BÁCSFEKETEHEGYEN

A bácsfeketehegyi Car Dušan Silni kultúregyesület fennállásának során, már két éve próbálja szerbnyelvű kultúrtevékenységet megindítani, talpra állítani, hogy a faluban, ne csak magyarul, de szerbül is legyen kulturális élet. Mint minden, ma ez is nehéz, de sok befektetett szorgalmas munkával, beindult a néptáncsoportjuk. Több helyen a környéken már bemutatkoztak, itthon is szép fogadtatásra találtak. Köszönve az új kapcsolataiknak, a verbászi kultúregyesület segítségével meghívhatták a hazánkban vendégeskedő orosz, Moszkvától hatszáz kilométerre fekvő Kosztroma város amatőr kulturális munkásait.

A színházban telt ház előtt egy fergeteges egyveleget mutattak be az orosz kultúra különböző területeiről, szerbül is énekeltek. Végül a közönség hosszan tartó vastapssal jutalmazta munkájukat. Majd ezután,

szokásunk szerint, mint minden más vendégeinket, Őket is megvendégtük, egy vacsorával, ahol a kultúregyesület zenekara húzta a talpalávalót. Az est kellemesen végződött. A közeli céljaikkal kapcsolatban megtudhattuk, hogy megszeretnék ünnepelni a most aktuális Velika Gospojina (nagy boldog asszony) ünnepeket, majd januárban Sveti Sava ünnepséget.

Titkos vágyuk, hogy felújítsák (mivel az ötvenes, hatvanas évek elején még/már volt) szerbnyelvű színjátszó egyesületet is.

Sok sikert kívánunk munkájukhoz, mi tudjuk, hogy a kulturális többszínűség mindenkinek valami pozitívát fog hozni a jövőben.

Szerk.

SPORT

ASZTALI TENISZ

A moholi falunap alkalmából asztalitenisz versenyt szerveztek, ahova meghívást kapott a klubunk is.

Kb. 40 fiatal, és 15 felnőtt versenyzett. Kerekes Dávid első helyezést ért el a kategóriájában, Kerekes Zsóka elődöntőig jutott. A verseny után a szervezők

ebéddel üdítővel és süteménnyel kedveskedtek a résztvevőknek.

Ez a torna főpróbája volt, egy ősszel sorra kerülő nagy nemzetközi tornának, amire egy kis pihenő után, elkezdünk készülni, hogy méltóan tudjuk képviselni bácsfeketehegyet.

Európa legidősebb aktív regisztrált tekézője **FEKETE LÁSZLÓ**

Ha az utóbbi pár évben a tekézésről, vagy ahogy mi mondjuk kuglizásról, vagy azt fokozva a kuglipályáról beszélünk, vagyis annak az újra építéséről, csak legyintettünk. Mert készült mint a lucaszéke, de senki sem hitte volna, hogy egyszer el is készül. A Jadran teke klub pályája kiépült, újraépült, a falunapon pedig az ünnepélyes megnyitáson Fekete László, a csapat legidősebb tagja, dobta az első golyót. Az új automatikus pályán nemzetközi versenyeket is le lehet majd bonyolítani. A pálya a felújított klub otthona lesz, nem kell többet Verbászon edzeni és, mint házigazda, a versenyeken szerepelni.

Fekete Laci, akit a megnyitó dobások megtisztelése ért, már elemista korában mint nyurga gyerek, megnyerte az iskolai futóversenyt az akkori esélyes, későbbi futballista Bjelica Vido előtt. Majd inas korában kézilabdázott az akkori vajdasági ligában játszó aranycsapatunkban, Andrićtyal, Rale Kotlašsal, Konjevićekkel, Kelavával, Gál Ferencsel....,.... közben tagja lett a kuglicsapatnak, ahol, a munkája miatt való kötelezettsége miatt Kishegyesen az akkori Građamont csapatát erősítette.

A fő elkötelezettsége a sport területén a teke lett, amit ma is mint nyugdíjas nagyapa aktívan űz. Ma mint ahogy a megnyitón résztvevő tekeszövetség vezetőségétől megtudtuk, Európa legidősebb aktív regisztrált játékosa. Tagja volt a hatvanas évek nagy csapatában, a vajdasági ligában, amikor a kuglizást

Vajdaságban, Horvátországban és Szlovéniában űzték a legmagasabb szinten, amikor világbajnokunk is volt. Ebben az időben játszottak, Kasza Sándor, (Konc Sanyi nagyapja), Végső István (Bácsi Zoltán nagyapja), Papp Sándor (Fekete László nagybátyja) Maroš Ljubo csapatkapitány, Samardžić Vlado 16 évig a klub elnöke, Samardžić Milivoj, Prentović Uroš, Ilić Ratomir (Čkalja), Fekete László... Ez a csapat 1967 július 5.-én a makói Vasas tekepályáján nemzetközi tornán is szerepelt

Ebben az időben kedd-csütörtök rendszerben edzettek, játszottak, 200 dobással, és 800-900 fát döntöttek. Ma 120 dobás megy és 500-600 fát döntenek. Van világbajnokunk Zavarkó Vilmos személyében 746 fával, ki a törökbecsei Jedinstvo tagja volt, ma Szlovákiában idegenlégiós.

A minőség javításának céljából, a bajnokság alatt, minden fordulóban közlik a legjobb hazai és vendég játékosok csapatát. Itt a legtöbb fát döntő játékosok szerepelnek. Itt Fekete László szerepelt eddig csak a csapatból, 2015.03.28.-án a 22. fordulóban a vendégek között 579 fával., Ez mellett még volt még II. helyezett az újvidéki Tisza Kupán.

Ma a Jadran teke klubban még az újraalapítók Vlado Ilić, Bede Endre, Radoslav Vojnović (Rade Vulkanizer), Nikić Nenad mellet játszanak, Tušup Slavko, Medić Lazar, Harangozó Zsolt, Simić Slobodan, Őri János, Račman Saša, Žmukić Dragoljub, Fekete László, erősítésként Verbászról, Sekulović Slavko, Koprivica Predrag, Groman László...

A régi pályán, amíg lehetett rajta versenyezni, kiemelkedő tagok voltak még Fekete János (Jambi), Barna László, Tolnai Lajos, Bircsár Pál, Utasi Ferenc...

Az új pályán sok sikert kívánunk Fekete Lászlónak és a klubnak a következő versenyévadokban. Ez mellett a rekreatív sportolás is biztosítva lesz a teke kedvelőinek. A felsorolás, biztos, hogy sajnos nem teljes, elnézést kérünk a nem említett sportolóktól, de bízunk benne, hogy falunk kuglizó múltját, hűen mutattuk be.

Hajrá Jadrán, hajrá
Feketics/Bácsfeketehegy!

szerk.

Véget ért a XXVIII. Szép Szó tábor

Idén a koncentrációs készség fejlesztésére összpontosítottak

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete idén már huszonnyolcadik alkalommal szervezte meg hagyományos tehetséggondozó műhelyét. A kishegyesi Kátai-tanyán megtartott egyhetes tábor munkájában közel félszáz vajdasági és magyarországi gyermek vett részt. A Szép Szó már több mint két évtizede a költészet és a próza továbbadását művelő, a pódiumművészetek iránt érdeklődő vajdasági fiatalok közös műhelye. Hajvert Ákos, a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének elnöke volt idén is a tábor vezetője.

Szép Szó tábor résztvevői az egy hét alatt tanultakat egy gálaműsor keretében be is mutatták az érdeklődőknek.

A Szép Szó műhelyt sok évvel ezelőtt Molnár Krekity Olga, a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének alapítója és akkori elnöke indította el útjára. Idén a legfiatalabbakkal, a 9-10 évesekkel Hajvert Lódi Andrea drámapedagógus és Bori Fekete Ágnes drámatanár közösen foglalkoztak. Lőrinc Tímea, a zentai Magyar Kamaraszínház színésznője a 11-12 éves korosztállyal dolgozott. A

Elmondta, hogy idén elsősorban a koncentrációs készség fejlesztésén dolgoztak. Az utcai játékok hiánya ugyanis meglátszik a most felnövő generációkon, ezért kell a gyerekeket, fiatalokat megtanítani a különféle helyzetekre összpontosítani, azon belül pedig a ritmusra és egyéb részletekre koncentrálni. A tábor vezetője örömdetesnek tartja, hogy újra lesz majd tájolás is. A középiskolások csoportja által a tábor idején készített produkciót szeptembertől több iskolában is előadják. A Nagy László és Örkény István művein alapuló kis műsoruk a tantermi színház műfajaként határolható be.

A tábor célja a kezdetektől, hogy segítse a versmondók tehetségének kibontakozását, egyben hozzájáruljon a versenyekre történő felkészülésükhöz is. Egyben azonban lehetőséget nyújt a különböző településekről érkező fiataloknak, hogy megismerjék egymást, tapasztalatokat cseréljenek, mindez erősíti a közösségi tudatukat is. A

táborlakók 13-14 éves korosztályával Wiegmann Alfréd, a Magyar Versmondók Egyesületének elnökségi tagja foglalkozott. A középiskolásokkal és idősebbekkel pedig Pataki András rendező, a soproni Petőfi Színház igazgatója dolgozott. A csoporttevékenységeken túl Sutus Ágota logopédus minden korosztállyal még külön is foglalkozott.

A Magyar Nemzeti Tanács a Szép Szó Műhelyt kiemelt jelentőségű vajdasági magyar gyermek és ifjúsági rendezvényként határozta meg. Szakmai partnerként idén közreműködött a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Zentai Magyar Kamaraszínház. A tábor megszervezését a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt., a Magyar Nemzeti Tanács, Kishegyes község önkormányzata, valamint a kishegyesi és a bácsfeketehegyi helyi közösség támogatta.

Forrás: vajma.info
Tóth Péter

Meghosszabbították a vendéglátóipari létesítmények hétvégi nyitva tartását

Módosították a községi költségvetést

A községi költségvetés újraelosztásáról, a vendéglátóipari létesítmények hétvégi nyitva tartásának meghosszabbításáról és a község sportfejlesztési stratégiájáról is döntöttek a községi képviselő-testület sorrendben harmadik ülésén.

A kishegyesi községi képviselő-testület jelenlegi összetételében megtartott harmadik ülésén módosították az idei évi községi költségvetés keretét. Az eredetileg előirányzott és elfogadott 623,16 milliós keretet 605,12 millióra csökkentették, ami 2,9 százalékkal kevesebb, mint az eddigi. Baranyi Szilárd, a községi közigazgatás pénzügyi osztályvezetője indoklásában elmondta, hogy a törvényekkel összhangban csökkenteni kellett a személyi jövedelmekre előirányzott keretet, lényegében ez hatott ki legfőképpen az újraelosztásra.

A képviselők elfogadták a vendéglátóipari és a szórakoztató, valamint szerencsejátékokra szolgáló létesítmények munkaidejéről szóló határozat módosítását is. Azzal az indokkal, hogy a fiataloknak ne kelljen más településekre utazni hétvégeken, a pénteki és a szombati nyitvatartási időt 24 órától haj-

nali 2 órára tolták ki. Danilo Dabović, a községi közigazgatás vezetője elmondta, hogy igazodtak a környező községekben érvényes előírásokhoz. Hétköznaponként 22 óráig, pénteken és szombaton hajnali 2-ig tarthatnak nyitva a vendéglátóipari létesítmények, e munkaidő alatt a zeneszó is megengedett.

Mivel a hatályos törvények értelmében egyetlen községi alapítású kommunális vállalatnak kell az ivóvízellátást garantálnia az önkormányzat egész területén, egy ilyen közvállalat megalapításáról is döntöttek. Napirenden szerepelt még a sportegyesületek besorolására vonatkozó határozati javaslat, valamint a 2020-ig érvényes községi sportfejlesztési stratégia elfogadása is. Az ülésen a 25-ből 21 képviselő vett részt, a javaslatok többségét pedig egyhangúlag fogadták el.

A hatalmi koalíciót alkotó VMSZ-es és haladópartí (SNS) képviselők mellett a napirendi pontok többségét a szocialisták (SPS) is megszavazták.

Forrás: Vajma.info

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍREI

Július 10-én, a vasárnap délelőtti istentisztelet keretében emlékeztünk meg halálának 20. évfordulóján, Dr. Hodosy Imre püspökről, a bácsfeketehegyi - feketicsi gyülekezet egykori lelkipásztoráról. Az istentisztelet után a helybeli hívek egy részének jelenlétében a nagy temetőben megkoszorúztuk Hodosy püspök úr és felesége sírját. Az alábbi írással emlékezünk meg a közkedvelt püspök-lelkipásztorról.

Orosz Attila
lelkipásztor-esperes

IN MEMORIAM DR HODOSY IMRE (1919-1996)

*„Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.”
Jób 19, 25*

1996 július 2-án adta vissza lelkét Teremtő Urának, Hodosy Imre feketicsi református lelkipásztor, a Jugoszláviai Református Keresztyén Egyház püspöke. Mint egykori tanítványa, halálának 20 évfordulóján, úgy gondolom az iránta érzett tiszteletből, illik róla röviden megemlékezni a Fecske hasábjain is. Hiszem azt, hogy a helybeli idősebb és közép generációhoz tartozók közül még mindig sokan emlékeznek Hodosy püspök úrra, hiszen nagyon sok generációt nevelt, tanított a hitbeli ismeretekre, ugyanígy sokakat keresztelt, konfirmált, esketett és temetett. Több mint három évtizeden keresztül elsősorban a helybeli, de ugyanakkor a délvidéki reformátusság lelki arculatának is meghatározó személyisége volt.

Hodosy Imre 1919 február 27-én született a bánáti Magyarittabén. Itt végzte elemi iskolai tanulmányait, középiskolai tanulmányait pedig a nagybecskereki gimnáziumban. Édesapja, Hodosy Orbán szülőfaluja lelkipásztora volt. Az ő nyomdokaiba lépett, amikor a lelkészi pályát választotta élethivatásul. Teológiai tanulmányait Kolozsváron végezte. Befejezve ottani tanulmányait, hazajött és jelentkezett segédlelkészi szolgálatra. Első szolgálati helye Várdaróc (Baranya), ahol egy idős lelkész mellett volt segédlelkész. Itt érte a háború és az ezzel járó nehéz körülmények. Innen egy még nehezebb szolgálati helyre, a daruvári misszióba került. Ez egy nagyon nehéz szolgálati terület volt, ahol ő bizonyított. Innen hívta meg 1949-ben az újvidéki gyülekezet lelkipásztorának. Édesapja halála után 1958-ban, szülőfaluja Magyarittabé lelkésze lett. Néhány év múlva, 1960 június 23-án, Ágoston Sándor püspök-lelkipásztor halálával megüresedett a feketicsi lelkészi állás, és a gyülekezet meghívta lelkipásztorának. Ő ebben az Úr

akarátát érezte, neki engedelmeskedve elfogadta a feketicsi lelkészi állást. 1961 augusztusában kezdte el Feketicsen a szolgálatot, mint a gyülekezet megválasztott lelkipásztora. Nem volt neki könnyű olyan lelkész után szolgálni, mint amilyen Ágoston Sándor volt. Hűséges szolgálatával bizonyította, hogy méltó utóda lett nagy elődjének.

Hodosy püspök úr őszinte, igaz és nagyon egyszerű ember volt. Mindig hálás szívvel gondolok vissza gyermekkoromra, az általa tartott vasárnapi iskolára és hittanórákra. Le tudott ereszkedni a gyermekek szintjére és emberközelbe tudta hozni Isten igéjének időszerű üzenetét felnőttek és gyermekek számára egyaránt. Kiváló és elismert igehirdető volt. Igehirdetéseit mindig mindeki megértette, nem használt nagy szavakat, magarszókat, teológiai gondolatokat, igehirdetése többnyire megszólító és tanító jellegű prédikációk voltak. Több egyházi tisztséget is betöltött, 1972-től zsinati főjegyző, 1982 és 1996

között pedig a Jugoszláviai Református Keresztyén Egyház püspöke volt. Az egyházkezelés felelősségteljes feladatát sem méltóságnak, hanem szolgálatnak tekintette. A református és magyar identitás megtartásáért folytatott harcának elismeréseként a Debreceni Református Teológiai Akadémia 1991-ben díszdoktorává avatta. Mint püspök is hűséggel szolgált a feketicsi gyülekezetben, a gyermekek és az idősek között, sírnál és bölcsőnél egyaránt. A legnagyobb kérdés számára mindig az volt, hogy milyen módon töltheti be küldetését Isten dicsőségére és anyaszentegyházunk javára. Jelszava volt a nagy reformátorunknak, Kálvin Jánosnak a jelszava: Soli Deo Gloria, azaz Egyedül Istené a dicsőség. Áldott legyen emlékezete közöttünk.

Orosz Attila
lelkipásztor - esperes

Utaztatási támogatások

Az utazó és bentlakó diákok megsegítésére írt ki pályázatot a kishegyesi önkormányzat – Két új kategóriát vezettek be a kedvezményezettek számára. A kishegyesi önkormányzat igyekszik segíteni a családokat, épp ezért már évek óta támogatja a diákok utaztatását, számolt be lapunknak Kovács Károly, a polgármester ifjúsági ügyekkel megbízott segédje.

gatási osztályának vezetőjétől.

– Tavaly száz százalékos támogatást kaptak a színikitűnő és a szociális segélyben részesülő diákok, a többi tanuló pedig 20 százalékos támogatást. Ez a rendszer az idén két új kategóriával módosult, a kitűnő tanulók, akiknek 4,50 felett volt az átlaguk a középiskolában, azoknak 40 százalékkal támogatja

– Kishegyes község célja, hogy segítse a családokat, ezért a községi tanács augusztus 16-án pályázatot írt ki az általános- és középiskolás diákok utaztatási és egyéb költségeihez való hozzájárulásra, a 2016/2017-es tanévre vonatkozóan. A kishegyesi önkormányzat így próbálja nagy mértékben csökkenteni a diákok utaztatási költségeit, illetve a bentlakó tanulók lakhatási költségeit mind a kollégiumokban, mint a magánlakásokban. A diákokat több kategóriába soroltuk, a legnagyobb támogatást a színikitűnő tanulók és a generáció diákjai kapják, akiknek az önkormányzat teljes mértékben fizeti az utazási költségeit, illetve bentlakás esetében a kollégium teljes árát. A nem kollégista bentlakók 3500 dinár támogatást kapnak – mondta el Kovács, majd arról is szólt, hogy tekintettel a nehéz gazdasági helyzetre, az önkormányzat nem csak az általános- és középiskolásokat támogatja, hanem lehetőségéhez mérten az óvodásokat és az egyetemistákat is.

A tavalyi évhez képest az utaztatási támogatásra kiírt pályázatba két új kategóriát vezettek be, tudtuk meg Bíró Anikótól, a kishegyesi önkormányzat közigaz-

az útiköltségét az önkormányzat. A másik új kategória az 50 százalékos támogatás, amire azok jogosultak, akik családi pótlékot kapnak – mondta el az osztályvezető, majd arról is beszámolt, hogy a támogatás igényléséhez szükséges űrlapot le lehet tölteni az önkormányzat honlapjáról (www.kishegyes.com), illetve személyesen átvehető a községi közigazgatás 7-es számú tolóablakánál, valamint a helyi irodáknál. Ugyanezek a helyeken át is lehet adni a teljes dokumentációt, osztotta meg velünk Bíró, majd hozzáfűzte, hogy a kért iratokról (pl. bizonyítvány) nem kell hitelesített fénymásolatot átadni, elég a sima fénymásolat is. Átadáskor viszont be kell mutatni az eredetit is. Az eltérő kategóriákban a kért dokumentáció is eltér, a pályázati kérvényeket pedig augusztus 26-tól szeptember 16-áig lehet átadni, mondta el az osztályvezető. A pályázattal kapcsolatos további információk ugyancsak az önkormányzat honlapján találhatók.

Forrás: Magyar Szó
L.J.

EGYHÁZI, VILÁGI ÉS NÉPZENE A BÁCSFEKETEHEGYI EVANGÉLIKUS TEMPLOMBAN

Ökumenikus egyházi zene, világi zene, népdalok – minden egy csokorban. Bácsfeketehegyen vendégszerepelt vasárnap este a sepsiszentgyörgyi Pro Musica Kamarakórus.

A vegyes kórus tagjaként erdélyi református lelkész énekel római katolikus dalokat a vajdasági evangélikus templomban. Nem sokkal később Mozart, majd Kodály dallamai csendültek fel. És a sornak itt még nincs vége. Sipos Zoltán, karmester, Pro Musica Kamarakórus, Sepsiszentgyörgy: „Mozart: Jubilate Deo, Erős vár nekünk az Isten, Halmos László: Minden földek Istent dicsérik, vagy népdal-feldolgozások, a közismert Dana-dana Bárdos Lajostól, vagy tiszai dallamok.”

A 30 tagú kórus 15 tagja érkezett most Vajdaságba. Sokan először járnak Szerbiában. Az egyik erdélyi vendég az élményeiről számolt be riporterünknek: „Nagyon jól érezzük magunkat, köszönjük szépen, töltökeztünk a táj szépségével, a meleggel, hiszen ez nekünk szokatlan, mi hegyes vidékről érkezünk, birkózunk a meleggel.”

Az erdélyiek érkezésének hírére és az énekszóra a falu népe is összesereglett a templomban. Mengyán

Szofia, külai evangélikus lelkész, főszervező: „Én kimondottan örülök annak, hogy végre van egy ilyen jeles esemény, ahol az emberek megszólaltatják a torkukat, a hangjukat és így dicsőítik Istent az Úr házában.”

Öt évvel ezelőtt ez még elképzelhetetlen lett volna. A templom komoly változásokon esett át az elmúlt években. Pál Károly, alapító tag, VMSZ, a Feketics Művelődési Egyesület tiszteletbeli elnöke:

„Ez egy pusztulásra ítélt evangélikus templom volt, amelyet több mint negyven évig raktárként használtak, és öt évvel ezelőtt sikerült befejezni a felújítást, a teljes mértékű felújítást, és amikor a templom elkészült és romjaiból megújult, akkor az volt a cél, hogy tartalommal töltsük meg.”

A templomot most sikerült tartalommal megtölteni. A Pro Musica Kamarakórus vajdasági turnéja nem csak Bácsfeketehegyet érintette, hanem Magyarokizsát, Szabadkát, Bácskossuthfalvát és Zentát is.

Forrás: Pannonrtv

BÁCSFEKETEHEGYEN VÉGET ÉRT A XXI. NAGYKUNSÁGI ALKOTÓTÁBOR - (Régió Rádió és a Magyar Szó beszámolója alapján)

A Feketics Művelődési Egyesület szervezésében és Tóth Harangozó Vera koordinálásával július 25-én, hétfőn kezdődött a több mint két évtizedes hagyománnyal rendelkező alkotótábor. A mintegy 70 résztvevői az oktatóktól különféle hagyományos népi mesterségeket sajátíthatott el, emellett minden nap volt néptáncoktatás is. ű

A táborban gyöngyfűzéssel és szövessel Nagy Anikó, szövessel Sárándi Gyöngyi, üvegfestéssel Major Márta, könyvjelző és képeslap varrásával Kovács Rozália, papírkosárfonással Tokity Etelka, folton folt varrással Fehér Gizella és Kovács Gabriella, batikolással, nemezeléssel pedig Tóth Harangozó Vera foglalkozott.. Több évvel ezelő után újdonságnak számít, hogy megszervezték a népdal- és néptáncoktatást. Ezúttal Szakács Tamás néptáncoktató és Székely Zsófia foglalkozott a gyerekekkel, Török Noémi pedig népdaléneklést oktatott. A Nagykunsági Alkotótábor folyó munkát segítette még Kasza Nikoletta, Szakács Éva és Török Noémi.

A tábor utolsó napján, szombat késő délután alkalmi táborzáró műsorral kedveskedtek a közönségnek, melyben az egyesület tamburazenekara is közreműködött. Bemutatták a Feketicsi aranyszörű

bárány című produkciót, mely a hasonló című népmese zenés bácsfeketehegyi adaptációja.

Sárközi István, a Feketics Művelődési Egyesület elnöke köszöntötte az egybegyűlteket és elmondta, hogy az idén a hagyományos szőttek készítésének elsajátítása mellett olyan újabb kori technikákkal is ismerkedtek a résztvevők, mint az üvegfestés. Napi szinten volt néptáncoktatás is. Szakács Tamás segített újragondolni a bácsfeketehegyi néptánc koreográfiákat és egyben a szüreti napi műsor előkészítése is zajlott. Több mint két évtizeddel ezelőtt azzal a szándékkal indult az első tábor, hogy a bácsfeketehegyiek őrizzék és ápolják a nagykun hagyományokat. Az elnevezés is innen ered. Sárközi maga is résztvevője volt a tábornak már óvodás korától, a huszonkettedik rendezvény zárónapján pedig azt ígérte, az elkövetkező években is megszervezik a töretlen népszerűséggel bíró rendezvényt.

A tábor megszervezését a Magyar Nemzeti Tanács, a Szekeres László Alapítvány, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Kishegyes község, a bácsfeketehegyi Helyi közösség is támogatta.

Tóth Péter és Lakatos János

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

Brumm, brumm...

Igen, tudják? Biztosan emlékeznek, hogy abban az időben, annak az Átkosnak az idejének, vége felé, sok bosnyák viccet meséltek, amiknek a főhősei Mújó és Hászó voltak. Igaz, a testvériség-egység szellemében nem volt illendő vicceket mesélni egy népről, ebben az esetben a bosnyákokról, főleg nem azt, hogy Ők, a mesék szerint, milyen lassú gondolkodásúak, így ezek után a vicceket úgy kezdték el mesélni, hogy volt két szlovén, a Mújó és a Hászó. Mindannyian tudtunk abban az időben nagyon sok mújós(hászós) viccet, de ma már, visszatekintve, főleg a kilencvenes évek tükrében, kicsit szégyel(het)jük is magunkat, hogy kinevettük bosnyák testvéreinket. A címbeli brummogás is egy ilyen vicc része.

Akkor jöhet a vicc?

Mújó, mivel már tudott medvére vadászni, de nem volt önző, elhatározta, hogy legjobb barátját Hászót is megtanítja. A gondolatot tett követte. Kimentek télen az erdőbe medvére vadászni. Bosznia hegyes vidék, így az erdőben barlangok is találhatók. Tudjuk, hogy a medvék téli álmukat barlangokban töltik, tehát télen kell medvére vadászni. Eddig rendben is volna a dolog rendje. Odamegy Mújó egy kisebb barlanghoz, beszél, hogy brumm, brumm, a maci felébred, mérgesen kijön, majd a barátunk lelövi. Majd egy nagyobb barlangnál ugyanez a jelenet, honnan egy, magától érthetően, nagyobb maci jön elő, azt is lelövi. Barátját, Hászót, elkapta a vadászat heve és Ő egy nagyobb barlangba kiáltott be, hogy brumm, brumm, mire elgázolta a mostari gyorsvonat.

Ha, ha, jó vicc, de szakállas, mondanák az idősebb olvasók, de a következő gondolatukban, mivel, már régóta ismerik írásaimat, azt várják, hogy kifejtsem rovatom tárgyát, tehát, miről is akarom, pardon szeretném, hogy gondolkozzanak.

Megint, egy olyan téma, amihez nekünk, „kisembereknek” semmi közünk, ami ellen mi (szerintünk) semmit sem tehetünk, a migránsok. Alaposan körültekintve a témát, mint ahogy Mújó és Hászó is szokták a viccekben, arra a következtetésre jutottam, hogy a bruxellesi Halljakendek és Főhalljakendek, annyira sem értenek a menekültkérdéshez, mint Mújó és Hászó a medvevadászathoz. Be van náluk kapcsolva a verkli, dolgozik, mint a tibeti imamalom: nekik kell az olcsó munkaerő, hogy az eddigitől is nagyobb hasznot sajtoljanak ki a dolgozó munkásokból. Mivel nincs belőle haszon, vagy vajmi kevés, így azon a vidéken, Bruxellesben, Nyugat Európában, nem nagyon csinálnak gyereket, igaz, hogy is lehetne, ha az egyiknek az apja Felix, az anyja Hans, a másiknak az apja Grete, az anyja Gertrude, és így munkaerő nélkül maradnak, de gondol(t)nak e arra, hogy éhbérért, vagyis annyiért, amennyiért Ők nem akarnak, hogy az a nem hülye bevándorló, akiket szeretnének willkommen beinvitálni, majd dolgozik nekik?

Vagyis, ha nem is a szó szoros értelmében törököt, arabot fogtak, normálisak ott azok?, ahogy Besenyő Pista bácsi tenné fel a kérdést? Kevesen, kivéve a pénzéhes neoliberálisokat, adnának erre a kérdésre pozitív választ. Volt e már náluk legalább százötven évig a török, más

muszlimán(mozlem) rokonságával, nem, mint vendég, mert az biztos nem akar lenni, de alárendelt (nemzeti) kisebbség sem, hanem, mint aki otthon érzi magát, és azt hiszi, hogy, minden az Övé az akácfa hegyéig.

Mi magyarok, tudjuk, hogy milyen az, hogy kesztyűbe dudálni, mivel ennek az „okos”, „bölc”, „emberszerető (filantrop)” nyugatnak köszönhattuk a szovjet igát is a nyakunkon, ami csak csekély negyvenöt évig tartott, kemény hadisarccal fűszerezve, miután, „felszabadítottak” bennünket, és elvitték az összes karórát, és mindent ami fénylett. Ezek is keletről jönnek (valahogy nem jönnek be nekünk a napkeleti „bölcsek” és „bölcsségek”). Na, ez még semmi, valahogy egy volt svéd békéltető politikus Karl Bildt, ki merte jelenteni, hogy a bruxellesi illetékesek, teljesen műkedvelőként foglalkoznak, vagyis nem is foglalkoznak a témával. Csak ilyen-olyan langyos kijelentéseket tesznek, hogy demokrácia, emberi jogok, de, hogy mik a jogaik a nem túl gazdag többi EU-s polgárnak, arról pilátusi módon kezüket mosva, másra hárítva a felelősséget, továbbítják a forró témát, ipi-apacsot kiáltva mosolyogva lelépnek (ja, semmilyen döntésért sem felelnek, busás fizetésüket, fizetéseiket demokratikusan felveszik). Tehát, a témát nem itt kell orvosolni (eső után köpönyeg), a helyszínen kell(ene) segíteni, a végeket (határokat) kell(ene) védeni, ha még nem késő.

Dániában, Hollandiában, majd Franciaországban a Charli Ebdo „humorizált” Mohameddel, Allahhal, a muszlimok, Istenével, Prófétaájával, most pedig mi van? Demokráciára hivatkozva tették, de szabad e bántani mást, testileg, lelkileg? Szerintem, még a demokráciára hivatkozva sem. Ha emlékeznek, én akkor sem vállaltam, hogy megértsem az áldozatokat, ha azok is voltak. Az sem jó, hogy rájuk is rátámadtak az iszlám fundamentalisták, de közben vérmérsékletükre jellemzően mást sem hagytak ki, aki útközben ott volt, de nem volt muszlim.

Kinek áll ez az érdekében?

Hát, van akinek sok pénze van, ami ma már nem csak a munka eredménye, hanem az uzsora és a tőzsde sokkal többet hozó hozama és az ilyenek még többre vágynak. Az ilyenek „tulajdona” a mai fegyveres erők zöme, a háborúsdit játszani kívánó tábornokokkal, tengernagyokkal. Az említett urak ma még csak elméletben, feltételes háborúkat „játszanak”, de már magas fokú készségben tartják seregeiket (az övéké?, az adófizetők pénzéből?).

A kisgyerekek, ha játékaútót kapnak, brummogva tologatják azokat, így az igazi illúzióját hiszik, hogy annak motorja működik.

Brumm, brumm, brumm, brumm..., mikor indul be a (háborús)gépezet?

Mihez fogják kötni a háború kitörésének dátumát, mint ahogy a szarajevói merényletet, az Első Világháború estében.

Brumm, brumm, brumm, brumm...

P.S.: Úgy látszik ez a nyár nem (csak) „uborka szezon”

Bíró Csaba

GONDOLATOK

Nyár van!

Kicsit talán megtévesztő címet adtam a Fecske augusztusi számába készült írásomnak, de bízom abban hogy falu- és havilapunk olvasói ezért túlságosan nem neheztelnek majd rám. Megtévesztő a cím, hiszen augusztus második felében, amikor az írásom valószínűleg napvilágot lát, elég sokan - főleg a korosztályomhoz tartozók - már annak örülnek, hogy múltófélben van a nyár, elmúlnak - elmúltak a forró napok, és remélhetőleg könnyebben elviselhető időjárás köszönt ránk. Mások, a többség pedig már arra is gondol, hogy újra jönnek az anyagiakhoz köthető őszi gondok, hamarosan majd tüzelni kell, hogy a földből élők sok kérdőjellel tarkított gondolatait ne is említsem.

Optimista, de a gondokat is meglátó embernek tartom magam, és hiszek abban, hogy van értelme pozitívan szemlélni a bennünket körülvevő, és a bennünk zajló eseményeket. Mondom ezt annak

Gyermekkorban, vagy amikor fiatalabb az ember, azonkíven, hogy könnyebben viseli az életet, sokszor azon tépelődik, hogy mennyivel jobb életük van a tőlük idősebbeknek. Nem kell iskolába járni, túlestek már sok kellemesnek nem mondható dolog az életben.

Nem jó dolog siettetni az időt, hiszen múlik az magától is elég gyorsan. Tanulva a múltból, és tervezve a jövőt a mában kell élnünk. Mindig a mai napon kell elvégeznünk azt a feladatot amit számunkra rendelt a sorsunk. Az életben nincsenek véletlenek, még akkor sem ha annak is tűnnek. Mindennek rendelt ideje van az életünkben, és csak rajtunk múlik, hogy miként viseljük a sorsunkat. Miénk a felelőség az életünkért és, még ha könnyebb is lenne, soha nem háríthatjuk másokra a felelőséget. Vállalnunk kell az életet, vigyázva önmagunkra, szeretteinkre, közösségünkre. Nem játék az élet, szoktuk jóban is meg rosszban is mondani, de az is tény hogy a baj könnyen jön, megtalál bennünket és bárkit közülünk.

Nincs visszatérés a múltba, mindig csak előre mehetünk. Ugyanabba a folyóba kétszer nem lehet belelépni, hiszen minden változik körülöttünk és természetesen bennünk is. Az élet adta nagy játékszabályokat betartva kell mennünk előre, vállalva a múltat, alkalmazkodva a mához, bízva a holnapban. Nem egyszerű feladat ez, hiszen - mindannyian a magunk útján - rögzös pályát járunk be. Nem szabad soha feladni - feladnunk, és akármennyire is megtépáz bennünket a sors hinnünk és bízunk kell abban, hogy szeret, és vigyáz bennünket a Teremtőnk.

tudatában, hogy ha csak a rosszat látjuk mindenben, akkor könnyen eltévedünk az életben, és úgy járunk mint a pesszimista ember aki mindig a legcsúnyább almát veszi ki a tálból.

Nyár van, írom augusztus első napjaiban, miközben harminc fok felett tombol a sokunk számára nehezen elviselhető hőség. Mikor legyen meleg, ha most nem, mondják - mondjuk sokan, ezzel is bizonyítva azt hogy optimista gondolkodásra teremtett mindannyiunkat a Megváltónk. Választhattam volna olyan címet is írásomnak, hogy végre múlik már a nyár, de nem tettem, hiszen az életkorban amelyhez értem nincs sok értelme siettetni az időt, elég gyorsan múlik az magától is.

Nyár van, a réges-régi slágerszövegből, filmből és televíziós sorozatból megismert hosszú, forró nyár. Ez a mi nyarunk, olyan-amilyen, de nincs másik. Ezt kell elfogadnunk, alkalmazkodva megismételhetetlen eseményeihez. Tudom, hogy sokféleképen éljük meg a nyarat - nyarunkat hiszen, és most újra ismétlem gondolataimat, ha csak az életkori különbségek alapján nézzünk szét körülöttünk, akkor is azt látjuk, hogy minden nemzedéknek mást hoz a ma és a holnap. Bízunk a holnapi napban, akarjuk a jót önmagunknak, családuknak és a közösségünknek, hiszen ezért születünk ide erre a tájra, amelyet őseink nekünk választottak, és amelyet utódainknak adunk hagyatékba.

Nyugdíjas lettem

Valamikor, sok-sok évvel ezelőtt fiatal pályakezdőként megkérdeztem nyugdíjba vonuló munkatársamat, hogy mondja már el nekem, milyen érzés nyugdíjasnak lenni. Rám nézett és röviden csak annyit válaszolt, hogy majd megtudom egyszer ha megérem. Annakidején furcsának találtam a választ, meg is mondtam neki, de ő csak mosolygott, úgy ahogy szokott, és ezzel lezártuk a témát.

Most amikor megértem azt, hogy nyugdíjas lettem, engemet is többen kérdeznak, hogyan élem meg ezt az új korszakot az életemben. Meg kell szokni az ilyen és hasonló kérdéseket, válaszolni is illik rá - hiszen így kívánja az illem. Általában azt szoktam mondani, hogy köszönöm szépen jól vagyok, a nyugdíjas világban is van élet, csak egészség legyen, akkor minden rendben lesz. Sablonos kérdésre szabványos a válasz, amelynek igazságtartamát vagy elhiszi a kérdező, vagy nem.

Az igazság pedig az, hogy én komolyan igaznak gondolom a sablonosnak tűnő válaszaimat. Hiszek és bízom abban hogy csak rajtunk múlik miként éljük meg az életünket, úgy fiatal korban, mint kicsit talán már tapasztaltabban is. Nem nehéz megtalálni ezt a választ, hiszen csak előre van értelme haladnunk az életben, vállalva az új kihívásokat, a változó körülményeket és fenntartás nélkül bízva abban, hogy mindannyiunk Teremtője figyelni és követi minden léptünket.

Sohasem volt egyszerű az élet. Minden életkornak vannak előnyei és hátrányai, de azt nyugodt szívvel állítom, hogy sem gyermek, sem fiatal korban nem szabad siettetni az időt. Bármennyire is türelmetlenek vagyunk, többre és másra vágyunk, azt nem szabad egy percre sem figyelmen kívül hagynunk, hogy mindig ahhoz az életkorhoz alkalmazkodva kell élnünk amelyben éppen vagyunk. Minden kor szép lehet számunkra ha elfogadjuk, és alkalmazkodunk a kor hozta körülményekhez és az életünkben bekövetkező elkerülhetetlen változásokhoz.

Köszönöm szépen bízom benne, hogy jól vagyok, mondom továbbra is, és remélem hogy ezt még sokáig bizakodóan ismételhetem kérdezőimnek - teli tervekkel, vágyakkal, erőben és egészségben.

Bácsfeketehegyi Szüreti Napok

Hosszú évek óta szeptember második hétvégéjén szoktuk megszervezni a Bácsfeketehegyi Szüreti Napokat. Idén negyvenötödik alkalommal kerül sor erre a rendezvényünkre. Bízom abban hogy a bácsfeketehegyi Feketics Művelődési egyesület vezetését átvállaló fiatal, tetterkész csapat, mindannyiunk segítségével, közös örömlőket szolgáló

módon rendezni meg ezt a messzetájon ismert, közössége erősítő eseményünket.

Bízom abban is, hogy a Fecske augusztus számában sokan elolvassák a 45. Bácsfeketehegyi Szüreti napok eseményeiről szóló műsortervezetet, és szeptember második hétvégéjét szép emlékként őrizzük meg az emlékezetünkben.

Hiszek ebben, és bízom abban is hogy nagyon sokáig, remélhetően a világ végezetéig, megadja nekünk és utódainknak a Megváltónk azt az örömet, hogy közösségünk eljövendő nemzedékeinek sokasága, az ősz beköszöntével örüljön a beérő termésnek, és üljön örömet és bizakodást hozó ünnepet ennek tiszteletére.

Pál Károly

XLV. Bácsfeketehegyi Szüreti Napok

A bácsfeketehegyi Feketics Művelődési Egyesület idén, hagyományosan szeptember második hétvégéjén, ezúttal már 45. alkalommal szervezi meg a Szüreti napokat.

Péntek este, szeptember 9-én a színházteremben népzenei és néptánc műsorra kerül sor amelyben a helybelieken kívül hagyományosan Szerémségi, Dél-Bácskai és Közép-Bánati testvéregyesületeink csoportjai is bemutatkoznak a közönségnek.

Szombati napon a bácsfeketehegyi Kultúrotthonban gyülekező helybeli néptáncosok és tamburások, valamint a szabadkai Talentum Egyesület néptáncosai lovaskocsikon bejárják a falut. A már megszokott megállókon műsort mutatnak be az érdeklődőknek, valamint a házigazdáknak.

FIGURÁK A PORBAN

Fehérre, sárgára meszelt házikók. Valamennyi előtt eperfa, érett fehér és fekete eperrel. Ha a nyakába pottyant az arrajárónak, foltot hagyott ingjén, ruháján, amit a szorgoskezü asszonyságok aligha bírtak eltüntetni, még ha jó lúgos háziszappannal dörzsölték is.

A járókelők akkortájt nyugodtan megpihenhettek félúton, mivel minden utcában díszelgett egy-két kispad, vagy az eperfák sorában meghúzódva, vagy a fakapukhoz lapulva.

Szerették ezeket a kispadokat a Sári nénik, Mári nénik, a fájós lábú Julis nénik is. Délelőttönként a piacról, boltból hazafelé menet, jókat lehetett rajtuk pihenni, tanyázni. Hisz meg kellett beszélni a falu ügyes-bajos dolgait. De kedvelték ezeket a

docska, mert nagy feladatot teljesített! Anyókat ringatott ölében reggeltől, alkonyatig. Egy kilencvenpár éves anyókat, aki görbebotlalt a kezében ült nyugodtan, méltóságteljesen. Nem beszélt, nem zsörtölődött, csak szemlélte körülötte az eseményeket, vagy nézett némán a messzeségbe, olykor-olykor mélyen felsóhajtva. Fekete görbebotjával figurákat rajzolt maga elé a porba, mintha élettapasztalatait vésné a kérge, ezeréves fekete földbe.

Az utcabeli gyerekek különösen szerették ezt az anyókat. Ha egyedül maradt egy-egy kisgyermek mert nem volt játszótársa, akkor ott volt a kilencven, vagy még annál is idősebb Mári néni, akihez oda lehetett szaladni és mellébújni a hetyke kispadra.

Mert szórakoztató volt ez az anyóka, habár keveset

beszélt, de még kevesebbet kérdezett csak talán annyit: „Hogy hívnak kisfiam?” – megsimítva a mellette ülő kisgyermek kócos fejét, vagy azt kérdezte: „Te kié vagy kislányom?”, Ez nagyon mókás volt, mert ezt minden alkalommal megkérdezte, mintha akkor találkozott volna a gyermekkel először.

De szórakoztatóak voltak azok a porba írott figurák is, amit Mári néni a görbebotjával rajzolt. Hol betűket ábrázoltak, hol állatfigurákat, hol köröcskék, szap-panbuborékok sokaságát.

Csak esős, szeles napokon szomorkodott egyedül a zöldre festett padocska. Ilyenkor nagyon magányosnak érezte magát, hisz nedves deszkájára nem telepedett le még egy elfáradt járókelő sem.

Aztán egy tavaszi verőfényes reggelen, minden megváltozott. A pad még ott állt a fakapu előtt, de már nem olyan hetykén, büszkén mint azelőtt. A gyerekek is észrevették, hogy valaki hiányzik a padról, hogy valami szokatlan történt. Még-még, oda-oda szaladtak a zöld padocskához, talán rá is ültek egy rövidke ideig, de aztán mivel már semmi sem volt a régi, nem volt olyan érdekes és szórakoztató, lassan-lassan elszoktak a padtól, elfelejtették azt.

Egy nap a pad is eltűnt észrevétlenül. Senki sem kereste, senkinek sem hiányzott. Talán csak az elfáradt járókelők emlegették olykor-olykor!

Hodák (Vajda) Judit

A kép illusztráció

kispadokat a gyerekek is. Ott volt a vár ha fogócskát játszottak, ott ült a hunyó ha bújócskáltak. Ezekről a kispadokról messzire lehetett ugrálni a jó meleg porba.

Nem vetették meg ezeket a kispadokat alkonyatkor a János bácsik sem. Jókat lehetett rajtuk pipázni. Na és, hogy a vetés, aratás gondjairól ne is beszéljünk. Hallgatva őket, sok mindent megtanulhatott a paraszti munkáról a gyermek.

Imádták ezeket a kispadokat a szerelmesek is. Nyári éjszakákon a tücskök ciripelését hallgatva, turbékolhattak rajtuk kedvükre.

Egy zöldre festett hetyke padocska, azonban más volt mint a többi! Büszkén díszelgett a százéves fakapu társaságában. Különös volt ez a támlás pa-

Az okkult (rejtett) vérzés

A vér jelenléte a székletben, legyen az látható szabad szemmel, vagy rejtett, - orvosi nyelven okkult, - minden esetben kóros. Sajnos, az emésztőszervek daganatos megbetegedése, azon belül pedig a vastagbélrák gyakorisága világszerte emelkedik. Az orvosok szoros összefüggést mutatnak ki a hajlamosság, a helytelen étkezési szokások, az ülő életforma és a betegség terjedése között. Szerbiában ez a rosszindulatú folyamat mindkét nemben a harmadik, leggyakrabban halálhoz vezető malignus betegség. Európa-szerte már 20 éve, a 2007. évtől pedig nálunk is, emiatt vezették be a szűrővizsgálatokat az 50 és 70 év közötti korosztálynál. Amikor ugyanis a beteg, szemmel látható véres székletet észlel, a betegség már általában olyan előrehaladott állapotban van, amikor a sebészeti- és a sugárterápia már kétesélyessé válik. Egyértelműen egy nagyon egyszerű és hatékony módja a rosszindulatú emésztőszervi megbetegedések korai felfedezésének, az okkult vérzés kimutatása a székletben.

Rákszűrő vizsgálatról lenne tehát szó?

Semmiképpen nem nevezhető annak, mintahogyan a pozitív eredmény, tehát a szemmel nem látható vér jelenléte a székletben sem mutat egyértelműen daganatos megbetegedésre. Az eredmény csupán arra figyelmeztet, hogy nyelőcsőben, a gyomor- bélrendszer különböző szakaszaiban sérült a nyálkahártya hajsálerezete, ami a bevézést okozza. A szűrés bevezetése azért volt halaszthatatlan, mert a vastagbélrákos betegek 90 százaléka gyógyítható, ha a diagnózis korai fázisban történik. A vérzés oka lehet még: fekély, polip, bélgyulladás, Crohn-betegség, szájuregi vérzés, vastagbélrák, aranyér, a végbélnyílás berepedése (anális fissura).

A vastagbélrák, az egyik leggyakoribb rákfajta, mely korai szakaszban nem okoz tüneteket, de a székletben lévő, szemmel nem látható mennyiségű vér fel-

veti a betegség gyanúját, ezért pozitív eredmény esetén további kivizsgálás szükséges. Újra hangsúlyozom, hogy nem csak a vastagbélrák következtében lehet vér a székletben, a nagy mennyiségű vérzés nyoma pedig valószínűleg nem vastagbélrák következménye. A teszt pozitivitása, azaz a rejtett vérzés jelenléte arra is utalhat, hogy a vizsgált személy bélrendszerének nyálkahártyáján apró kinövések, ún. polipok vannak, amelyek - ha nem távolítják el őket - évek múlva bélrákká fajulhatnak. Azért a feltételes mód, mert a vérzésnek-, mint azt jeleztem- egyéb oka is lehet, sőt a teszt pozitívvá válhat vérzés nélkül, pl. vörös hús, véres hurka, vagy retek fogyasztását követően is. Fontos ezért, hogy a szűrővizsgálatban részt vevő egyén figyelmesen végighallgassa és betartsa orvosa utasításait.

Hogyan zajlik le a vizsgálat? Lényege, hogy a székletből vett mintát olyan vegyi anyaggal átitatott papírlapra helyezik, melyben színváltozással járó reakció következik be, amennyiben a széklet nagyobb mennyiségben tartalmaz vérből származó festékanyagot. Általában három egymást követő napon, az aznapi székletből legalább két mintát - vagyis ha mindennap volt széklet, összesen hat székletdarabkát - kell feltenni a tesztcsík megfelelő helyére. A tesztcsíkot a vizsgált személy orvosától kapja, s azt a székletminták felvitele után minél hamarabb vissza kell vinnie az orvosi rendelőbe. A vizsgálat alatt a tesztet szobahőmérsékleten tartjuk olyan helyen, ahol nem éri napfény.

Pozitív székletteszt esetén gasztroszkópiát (gyomortükrözés, esetleges gyomordaganat kimutatására), illetve kolonoszkópiát (teljes béltükrözés, a vastagbél vizsgálatára) végeznek. A kolonoszkópia során átvizsgálható a teljes vastagbél, illetve a gyanús területekről szövettani minta is vehető. Mi több, az esetlegesen észlelt polipok is eltávolíthatók egyúttal, hála az endoszkopikus műszerek fejlettségének.

Mikor ajánlható a vizsgálat? Mivel a vastagbél megbetegedések döntő többsége 50 éves kor felett jelentkezik, ha akadozik a beindult szűrővizsgálat-, amit pénzühánnyal indokolnak - ajánlatos lenne a kerületi orvostól évente laboratóriumi beutalót kérni az ötödik évtizedet betöltött egyéneknek.

Dr. Kerekes József,
az intenzív terápia ny. főorvosa

RÉGI FÉNYKÉPEK A FEKETICSI LAKOSOK ÉLETÉBŐL

XX. században mind nagyobb igény volt, hogy a házak udvaraiban található ásott kutak vizétől egészségesebb ivóvíz használatára. Az első ártézi kutat 1904-ben fúrták és az idők folyamán már szinte minden utca végén, sőt sok helyen házaknál is volt „ártézi”.

A fénykép 1960-as évek elején a Népfront utcában Kétszer Kovács József háza előtt készült. Leibersperger Ádám volt a kútfúró mester, a munkálatokban részt vettek id.Kerekes József, Szabó Mihály, Szabó József, Király Lajos, ifj.Kerekes József és egy csapat kíváncsi gyerek. /Fénykép özv.Szabó Mihályné Király Máriától/.

Manapság szinte minden használati eszközt műanyagból készítenek, amit nem fémből muszáj. Valamikor a gazdák általában télnak idején, mikor kevesebb volt a mezőgazdasági munka, készítették el a szükséges dolgokat a környezetükben található nyersanyagokból, gyékényből, sásból, fűzfavesszőből, szalmából, cirokból... E kihalt szakma utolsó művelői Feketicسن a kis széken ülő id. Fehér László /1924-1992/ és a mögötte álló ifj. Fehér László /1958 - 2005/ voltak. Fényképen Fehéréknél látogatóban Kanalas János s. lelkész /balról a harmadik/ feleségével és a magyarországi vendégeivel. /Fénykép Tokity Istvánné Fehér Máriától/.

FECSKE TOLL

MEGBÉKÜLÉS

Morzsányi időben elvetem
gondolatom,
kalásztát aratom a beért lapon.
hallom ízét, nyelvem hajtja
feléd,
míg szundítanak az ablakok.
A tetők felett a füst megfagy-
ott,
idebenn a meleget ölemben
szorongatom, így teszem eléd
tenyérrnyi vagyonom.
Felém nyúl tekinteted,
betű szára beléremeg
mozdul pillád s leszakadok.

Elszunnyadt a csend
odakünn a homály somfordál
perceimen didereg a reggel.
Még szedegetem a meleget

némi apróság takar:
odafentről a Nap
kacagja csontjaimat,
csókja rám fagyott a takaró
alatt.
Megneszeli nyoszolyám
zsengén muzsikál mozdulat-
nyi melegét
kínálja körém.
Sejtem a leterített éjszakát
vakfoltokból a homályt
- onnan lesett rám -
a szememből egy nyaláb
fényes
szarkaláb körbesétálja
az ébredő szobát.

Micic Egyedi Márta

ÉJJI DAL

Arctalan emberek,
széllel kószáló szellemek.

Édes ajkad nem szól szót csak hallgat.
Rideg kígyó körbefonja a testet,
megátkozza gyönyörű bíbor estét.

Arcodról lepereg egy könnycsepp,
mely lelkedből ered a pusztulás pedig a földbe temet?

Távolból dobok szólnak... táncolnak.
Arctalan emberek, széllel kószáló szellemek.

Véreddel fizetsz te nyomorult élet,
mert a kígyót az ártatlan éltet!

D. Tímea

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Török Zsasklina és Bálint kislányuk

Török Tamara

Miodrag Ratković és Kristina Kovač kislányuk

Andela Ratković

Szolga Viktor és Csilla kisfiuk **Szolga Richard**

Redel Krasnići és Jasmina Maroli kislányuk

Hamide Krasnići

Elhunytak

Pjošta N. Ilija július 5, 69 évében

Bertók Ilonka szül. Pósa Ilonka július 19,
81 évében

Horkai István július 22, 88 évében

Kórizs Mária szül. Hatala Mária augusztus 5,
65 évében

Marinić Anton augusztus 19, 74 évében

Molnár Cecília szül. Pajzer Cecília
augusztus 22, 77 évében

Németh Mária augusztus 26, 75 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Benedek Miklós, Hajvert Lódi Andrea, Hodák (Vajda) Judit, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Kormos Ludrován Natália, Nagy Erzsébet, Nagy Sára, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Brezovszki Andrea, Szukola Béla, Szarka Zsófia, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Bácsfeketehegy a P.S. Print & Design nyomdában 2016. augusztus.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матпе српске. Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegy havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
- 1. évf., sz. (2004) - Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Illusz.: 30 cm

Mesecso.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

